

RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE PENSIOENSECTOR

Het Raadgevend comité voor de pensioensector, dat werd opgericht krachtens het koninklijk besluit van 5 oktober 1994 houdende oprichting van een Raadgevend comité voor de pensioensector en waarvan de leden werden benoemd bij het ministerieel besluit van 27 januari 2003 houdende benoeming van de leden van de plenaire vergadering van het Raadgevend Comité voor de pensioensector, heeft als taak op eigen initiatief of op vraag van de Minister die bevoegd is voor pensioenen adviezen uit te brengen.

Met toepassing van artikel 4 van het voornoemd koninklijk besluit van 5 oktober 1994, brengt het Raadgevend comité voor de pensioensector het volgende advies uit:

Advies van het Raadgevend comité voor de pensioensector betreffende het Nationaal Strategisch Rapport 2008-2010 (Rustpensioenen)

Het Raadgevend comité bedankt eerst en vooral het bestuur om het Comité te hebben betrokken bij de besprekingen in het kader van de opmaak van dit Strategisch Rapport.

Het Comité heeft 12 fundamentele opmerkingen.

1. Het betreft de opgelegde – te korte – termijn om advies uit te brengen, met name door een terugkerend probleem op het vlak van vertaling (wat trouwens de gegrondheid beklemtoont van onze vraag om een personeelslid te krijgen dat belast is met de vertaling van de werkzaamheden in het kader van de oprichting van de Federale Adviesraad voor Ouderen).
2. Het herinnert eraan dat de Sociale Zekerheid in de eerste plaats moet voorzien in een echt vervangingsinkomen dat in verhouding is met het gederfde loon.
3. Het merkt op dat het rapport geen rekening houdt met de adviezen die eerder door het Comité werden uitgebracht.
4. De afbouw van de overheidsschuld, samen met de structurele financiering van het Zilverfonds is een goede manier om de latere uitbetaling van de pensioenen te garanderen. We stellen vast dat wet van 20 december 2005 niet feitelijk wordt toegepast.

5. **De 2e pijler biedt geen oplossing voor het ontoereikende niveau van de huidige pensioenen. Een groot deel van de werknemers zullen er pas over lange tijd van kunnen genieten.** Het Comité vraagt dat de 2e pijler zou worden beschouwd als een aanvulling, waar evenwel een ernstig probleem aan verbonden is, ongelijkheden worden er namelijk door in de hand gewerkt. Op dit ogenblik stemt de tweede pijler niet overeen met de geest van de wet van 13 maart 2003, waarvan de aanvankelijke doelstelling werd omgebogen.

6. Het vraagt dat er expliciet zou worden erkend dat de wettelijke pensioenen van de werknemers en de zelfstandigen niet voldoende hoog zijn en dat deze pensioenen ongunstig evolueren. Het inkomen werd begrensd voor de berekening van het pensioen en de herwaarderingscoëfficiënt werd afgeschaft.

7. Het rapport moet een aanwijzing geven voor de volgende stappen die moeten worden genomen om de minimumpensioenen van de zelfstandigen verder te verhogen boven de armoedegrens.

8. Het rapport stelt de toegekende verhogingen voor als een selectieve welvaartsaanpassing. Voor ons gaat het niet om de automatische en structurele welvaartsaanpassing zoals ze is toegestaan, d.w.z. de aanpassing aan de evolutie van de lonen. **Ondanks de objectieve vaststelling dat de 1e pijler erodeert, zijn er enkel aanpassingen voorzien die ten onrechte welvaartsaanpassingen worden genoemd. De welvaartsaanpassing wordt niet meer beschouwd als een kernpunt voor het behoud van een eerste pensioenpijler die naam waardig.**

9. Zoals door de EU werd gevraagd, beginnen de leeftijdscategorieën bij 15 jaar. Er dient te worden opgemerkt dat dit de cijfers voor België vertekent.

10. Het behoud en de verbetering van de wettelijke pensioenstelsels zullen aanzienlijke bijkomende financiële middelen vereisen. **In dat kader is het nodig om de fiscale fraude (30 miljard EUR) en de sociale fraude nog strenger aan te pakken** en een structureel financieringsmechanisme te organiseren voor een federale sociale zekerheid. **Er moet een enveloppe worden vastgesteld die gekoppeld is aan de evolutie van de rijkdom van ons land. Concreet kan deze worden vastgesteld aan de hand van een percentage van de groei van het BBP en ter beschikking worden gesteld van de sociale partners om aanpassingen van de sociale uitkeringen voor te stellen.** Daarom moet de invoering van een **vermogensbelasting** worden overwogen.

Nieuwe bronnen van alternatieve financiering, zoals een veralgemeende sociale bijdrage, zouden de globale opbrengst voor de sociale zekerheid substantieel kunnen verhogen. Deze alternatieve financiering zou, onder andere, de solidariteitsbijdrage moeten vervangen en zou niet alleen gelden voor de werknemers, de zelfstandigen en de gepensioneerden, maar ook voor de inkomsten uit kapitalen en de inkomsten van bedrijven.

De belastingverminderingen en –vrijstellingen die rechtstreeks of onrechtstreeks worden toegekend voor de verschillende vormen van aanvullende pensioenen (2^e, 3^e en 4^e pijler), evenals de extralegale voordelen, veroorzaken een gebrek aan inkomsten voor de begroting van de Staat en van de sociale zekerheid. De kosten van deze belastingverminderingen en –vrijstellingen en andere extralegale voordelen moeten worden vastgesteld en in correlatie worden gebracht met de middelen die besteed worden aan de verbetering van de wettelijke pensioenen.

Voor de andere zogenaamde vormen van pensioenpijlers (3^e en 4^e), moet de belastingvrijstelling worden begrensd. De verschillende extralegale voordelen (maaltijdcheques, wagens, gsm's, pc's, enz.) moeten worden onderworpen aan socialezekerheidsbijdragen (pensioenen en geneeskundige verzorging) en worden geïntegreerd in de berekening van de overeenkomstige sociale uitkeringen.

Besluit: Het Comité beschouwt dit rapport als een nuttig instrument dat relevante informatie bevat, **maar het betreurt dat het moet vaststellen dat de opmerkingen die in 2002 en 2005 werden gemaakt, ook nu opnieuw moeten worden gemaakt.**

Met name, onder andere, dat men de pensioenregelingen te vaak associeert met bijstandsregelingen en met een instrument voor armoedebestrijding, dat de 1e pijler niet als een sterke pijler wordt gezien en dat het behoud van de levensstandaard moet bereikt worden via de welvaartsaanpassing (en niet via de 2e pijler).

Om al de hierboven aangehaalde redenen kan het Raadgevend comité voor de pensioensector het strategisch rapport niet goedkeuren zoals het werd voorgelegd.

Goedgekeurd tijdens de Plenaire vergadering van 5 september 2008